

РЕШЕНИЕ

№ 92

гр. Благоевград, 22.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ДЕВЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

при участието на секретаря Катерина Пелтекова
като разгледа докладваното от Николай Грънчаров Търговско дело № 20221200900036 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на молба за откриване на производство по несъстоятелност, подадена от „***“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ж.к. „***“, представлявано от ИВ. В. Б..

Искането е с правно основание чл. 626 във вр. с чл. 625 от ТЗ.

Искането е основано на доводи, че дружеството „***“ ЕООД не е в състояние да изпълнява своите изискуеми публични задължения към НАП, към банки и контрагенти, поради което е спряло плащанията, не притежава достатъчно имущество, няма приходи, и не може да изпълнява задълженията си като търговски субект като погасява безспорни свои задължения с настъпил падеж./осн. чл. 607а от ТЗ/. Твърди се с молбата, че „***“ ЕООД е в състояние на свръхзадлъжнялост.

Иска се от съда да постанови решение, с което да открие производство по несъстоятелност, по отношение на дружеството молител- „***“ ЕООД, ЕИК ***, като приеме че същото е в състояние на неплатежоспособност по смисъла на чл. 608 от ТЗ, респективно поради свръхзадлъжнялост.

С Разпореждане № 63 от 10.02.2022г. по образуваното т.д. № 36/2022г. по описа на ОС Благоевград, молбата е оставена от съда без движение, поради непредставяне доказателства за подадено уведомление по реда на чл. 78 ал.2 от ДОПК, пред НАП.

В изпълнение на дадените от съда указания на молителя след оставянето на молбата без движение, постъпила е по делото на 18.02.2022г. молба от молителя- „***“ ЕООД, ЕИК ***,

чрез управителят му ИВ. В. Б., с която е представено депозирано пред НАП- уведомление по чл. 78 ал.2 от ДОПК.

В подкрепа на твърденията в исковата молба са представени писмени доказателства, съобразно нормата на чл. 628 ал. 1 от ТЗ.

По делото са събрани писмени доказателства и е изслушано заключението на назначената съдебно-икономическа експертиза.

За насрочените от съда съдебни заседания, молителят редовно призован не се явява лично, нито негов пълномощник. Не се взема становище по допустимостта и основателността на депозираната молба.

Съдът след като взе предвид доводите на молителя и извърши анализ на събраните по делото доказателства и ги прецени поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено от фактическа страна следното:

Молителят- „****“ ЕООД, ЕИК ***, е еднолично дружество с ограничена отговорност, с управител ИВ. В. Б., ЕГН *****, който е и едноличен собственик на капитала. Дружеството е вписано в АВ към ТРРЮЛНЦ на 26.04.2011г. с начален капитал 100.00лв. Основният му предмет на дейност е по код по НКИД 6023- „Друг сухопътен пътнически транспорт без разписание”, със седалище и адрес на регистрация: гр. Благоевград, ж.к. „***. Дружеството е регистрирано по ЗДДС на 10.10.2011г., на осн. чл. 100 ал.1 от ЗДДС и е дерегистрирано на 23.04.2022г.

По партидата на дружеството след неговото създаване, не са вписвани промени в ТРРЮЛВЦ, като е публикуван ГФО за 2018г.

Представен е с исковата молба по делото списък на кредиторите на молителят длъжник и справка за задълженията към 10.02.2022г., счетоводен баланс към 31.12.2017г. и отчет за приходите и разходите на „****“ ЕООД, ЕИК ***. Видно е от представената справка на кредиторите, че дружеството молител има към момента на депозирането на молбата пред съда, публични задължения към НАП в размер общо на 131 304.89лв. Задълженията към доставчиците на стоки за предприятието на дружеството длъжник са в размер на 48 000.00лв., а задължението по договор за кредит към Банка „ДСК”, е в размер на 250 000лв.

На основание чл. 621а ал.1 т. 2 от ТЗ във връзка с чл. 192 от ГПК е изискана и приложена по делото справка от АВ към РС Благоевград, относно вписванията, отбелязванията и заличаванията по отношение на „****“ ЕООД, ЕИК ***, според която за периода от 22.05.1997г. до 24.02.2022г., по персоналната партида на „****“ ЕООД, няма извършени вписвания, заличавания и отбелязвания, касаещи недвижими имоти.

Изискана е и е представена по делото справка от ОД на МВР- Благоевград, сектор „Пътна полиция”, в която е посочено че към 25.02.2022г., по партидата на „****“ ЕООД, ЕИК ***, има регистрирани 23бр. ППС, от които 14 бр. товарни автомобили/влекачи/, 5бр. полуремаркета и три броя леки автомобили. В писменото си заключение експерта сочи, че налични са 5 бр. МПС- товарни автомобили, които са напълно амортизирани, а върху

същите са наложени обезпечителни мерки „ЗАПОР” от ТД на НАП.

От НАП е изискана информация наложени ли са върху имуществото на дружеството молител, обезпечителни мерки по ДОПК и има ли започнато принудително изпълнение от публичния изпълнител върху вещи собственост на „****“ ЕООД, ЕИК ***. Представено е и прието като писмено доказателство Удостоверение с изх. № 10-00-1337/07.03.2022г. от ТД на НАП- София, от което се установява че срещу имуществото на длъжника „****“ ЕООД, ЕИК ***, няма започнато принудително изпълнение по реда на ДОПК. В писменото заключение на експерта по делото посочено е, че върху всички активи на „****“ ЕООД, ЕИК ***, са наложени обезпечителни мерки от ТД на НАП.

За установяване на финансово- икономическото състояние на молителя, по делото е допусната и назначена съдебно-счетоводна експертиза, като съдът възприема изцяло изводите на експерта С.Т., тъй като експертното заключение е пълно и компетентно изготвено. Експерта е анализирал периода от 2017г. до 2022г. включително. Въз основа на наличните данни, вещото лице дава заключение за структурата на активите и пасивите на молителя и е изчислило показателите за ликвидност, рентабилност, финансова автономност и задлъжнялост на дружеството молител- „****“ ЕООД, ЕИК ***.

В писменото заключение на експерта се сочи, че съгласно справка за публичните задължения на „****“ ЕООД, ЕИК ***, към 12.06.2022г. същите са в размер на 139 167.46лв., като от страна на ТД на НАП са наложени обезпечителни мерки върху имуществото на длъжника по реда на ДОПК- заповор върху наличните и постъпващи суми по банковите сметки на „****“ ЕООД, като и заповор върху ППС, собственост на дружеството длъжник. През 2021г. няма извършени плащания към ТД на НАП. Последното плащане към ТД на НАП е от 25.07.2019г.

От извършената справка на вещото лице по представения по делото аналитичен регистър по сметка 703 Приходи от продажби на услуги се установява, че „****“ ЕООД е преустановило изцяло търговската си дейност, считано от 01.01.2022г., като след тази дата дружеството е преустановило доставките на стоки и активи. От дата 01.01.2022г., длъжникът „****“ ЕООД, е преустановило окончателно и всякакви плащания на задължения към своите кредитори по търговски сделки.

Сочи се в писмената експертиза, че въз основа на представена справка Задължения и вземания към търговски съконтрагенти на „****“ ЕООД, същите към 31.12.2021г. са на стойност- минус 35 267.38лв.

Видно е от заключението на вещото лице, че единствените ДМА, заведени в счетоводния баланс на „****“ ЕООД, са 5 бр. товарни автомобили, които са напълно амортизирани и с наложени обезпечителни мерки/заповор/, върху всяко един от тях от ТД на НАП по реда на ДОПК.

Според експертното заключение на експерта С.Т., дружеството „****“ ЕООД, ЕИК ***, не разполага с краткотрайни активи, освен вземане в размер на 4 000лв. от Управителят на дружеството. Като изключително негативна е посочена от вещото лице в приетата СИЕ

структурата на пасивите на дружеството молител, тъй като всички задължения са краткотрайни и са със срок на падеж до 1 година. Последните постъпления на парични средства в дружеството са през 2021г., а след 01.01.2022г. същото е проустановило изцяло търговската си дейност, като не се реализират никакви приходи. Няма и постъпления от парични средства.

Вещото лице пояснява в експертното си заключение, че нетрия оборотен капитал представлява разликата между стойността на краткотрайните активи и на краткосрочните задължения, която разлика още към 31.12.2017г. е била отрицателна величина, а към 30.04.2022г. е в размер на- минус 429 хил. лв. Това дава основание на експерта Т. да даде заключение, че *финансовите затруднения на „***“ ЕООД, ЕИК ***, не са с временен, а имат постоянен характер и датират още от 2019г., тъй като още от тогава не само не са заплатени изискуемите ликвидни парични задължения към кредиторите, но дружеството длъжник е било в обективна невъзможност да заплати същите.* Последните данни за извършено плащане са за 31.12.2021г., когато е изплатена сумата от 22 013лв. на „***“ ЕООД.

За извършване на пълен анализ на имущественото състояние на дружеството молител- „***“ ЕООД, ЕИК ***, експерта по приетата СИЕ, е дала заключение относно коефициентите на ликвидност. Коефициентът на обща ликвидност на „***“ ЕООД е към 31.12.2017г.- 0.005, а към 30.04.2022г.- 0.009, като за останалите години е 0.000. Коефициентите на бърза ликвидност за същия период имат същите стойности, тъй като дружеството молител се разполага с материални запаси.

Сочи се в писменото заключение на вещото лице, че коефициентът на незабавна ликвидност, който сочи на способността на предприятието на длъжника да изплаща текущите си задължения с наличните високоликвидни активи, към 31.12.2017г. е 0.003, а към останалите години от анализирания от експерта период е 0.000. Това на практика означава, че „***“ ЕООД, ЕИК ***, не може да изпълни текущите си задължения както с краткотрайните си активи, така и с парични средства, с които не разполага.

Сочи се от вещото лице, че коефициентът на финансова автономност/неплатежоспособност/ на „***“ ЕООД, ЕИК ***, към 31.12.2017г. е бил- 1.067; към 31.12.2018г.- 1.098; към 31.12.2020г.- 1.247, а към 31.12.2021г.- 1.060. Към 30.04.2022г. коефициента на автономност вече е отрицателна величина- минус 0.991. Налага се извода че към края на анализирания от вещото лице пет годишен период, финансовата автономност на „***“ ЕООД е вече под 1-ца, което води на извода че дружеството молител е декапитализирано и изцяло зависимо от външен капитал. Това се установява и от коефициента за задлъжнялост на „***“ ЕООД, ЕИК ***, който в годините от 2017г. до 31.12.2021г. е положителна величина, но след това към 30.04.2022г. е минус 1.009. Налага се извода, че към края на анализирания период, задълженията на „***“ ЕООД, надвишават собствения капитал.

При анализа си, експерта Т. акцентира, че отрицателната стойност на собствения капитал е симптом за критично финансово състояние и означава, че предприятието на дружеството молител е декапитализирано и за осъществяване на дейността си разчита изцяло на външни

източници на финансиране.

Според експертното заключение по приетата ССЧЕ, дружеството „***“ ЕООД е декапитализирано, и свръхзадължено по смисъла на чл. 742 от ТЗ, тъй като наличното му имущество не е достатъчно да покрие паричните му задължения. Към 31.12.2022г. стойността на собствения капитал на „***“ ЕООД, ЕИК ***, е минус 429 хил. лева. Финансовите затруднения на молителя имат траен обективен характер, като след преустановяването на търговска дейност след 01.01.2022г. същите са и необратими. Нетният оборотен капитал на дружеството за целия изследван от експерта период от пет години е отрицателна величина. Ето защо категоричен е извода на експерта Т., че от 01.01.2022г., „***“ ЕООД, ЕИК ***, *не е в състояние да покрива краткосрочните си задължения с настъпил падеж, чрез краткотрайните си материални активи.*

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Писмената молба е депозирана пред компетентния за нейното разглеждане окръжен съд, с оглед на местонахождението на седалището на дружеството длъжник към момента на подаването на молбата за откриване на производство по несъстоятелност/чл. 613 от ТЗ/.

Изложените обстоятелствата от фактическа страна изведени от исковата молба и очертания предмет на иска чрез нейния петитум, налага извода че е депозиран иск за откриване на производство по несъстоятелност на основание чл. 626 във вр. с чл. 625 от ТЗ, за обявяването на дружеството длъжник- „***“ ЕООД, ЕИК *** в несъстоятелност. Навадени са с исковата молба основания, съдът да приеме че е налице не само неплатежоспособност, но и свръхзадълженост на дружеството длъжник./чл. 607а ал. 2 от ТЗ/.

Съдът въз основа на служебно извършената проверка по реда на чл. 130 от ГПК за допустимостта на предявения иск с правно основание чл. 626 във вр. с чл. 625 от ТЗ счита, че същият е процесуално допустим, като за длъжника е налице задължение за предявяването му пред окръжния съд по седалището на търговеца към момента на подаването на молбата за откриване на производството по несъстоятелност, при наличие на твърдения за изпадане в положение на свръхзадълженост и на практическа неплатежоспособност./чл. 626 ал.1 от ТЗ/

С оглед на служебното си задължение да изследва процесуалните предпоставки за допустимост на искането още към момента когато е сезиран с писмена молба, съдът констатира че производството е иницирано по молба на търговец имащ качеството на длъжник, който не е измежду кръга на търговците и ЮЛ изброени в разпоредбата на чл. 612 от ТЗ, по отношение на които е неприложим института на несъстоятелността или за които се предвижда специален ред за разглеждането на същото от съда. Това дава основание да се счита че не е налице нередовност във връзка с правосубектността да бъде предявен иск за обявяване на молителя в несъстоятелност, като не са налице нередовности във връзка активната легитимация по иска.

Състоянието на неплатежоспособността се преценява от съда към момента, в който той

формира своето решение, и то въз основа на анализ на събраните по делото доказателства за цялостния финансов статус на търговеца, тъй като неплатежоспособността е преди всичко едно обективно икономическо състояние на един правен субект, като към този момент следва да са налице всички определени от ТЗ характеристики на неплатежоспособността – търговецът да не е в състояние да се разплаща с кредиторите си по изискуеми и дължими парични задължения, като неизпълнението да се дължи на трайна и обективна невъзможност за изпълнение, а не да касае временно затруднение на длъжника, което същият да може да преодолее.

За да бъде открито производство по несъстоятелност, следва да са налице при условията на кумулативност, предпоставките на сложния фактически състав, установен с разпоредбите на чл. 608, чл. 625 ал.1 и чл. 631 или 632, съответно на разпоредбата на чл. 742 от ТЗ.

В настоящия случай безспорно са налице материално правните предпоставки, както и предвидените от закона процесуални предпоставки, които законът свързва с неплатежоспособността на длъжника молител и с откриването на производство по несъстоятелност.

Съгласно разпоредбата на чл. 625 от ТЗ, писмена молба до съда за откриване на производство по несъстоятелност могат да подават- длъжника, съответно ликвидаторът или кредитор на длъжника по търговска сделка, НАП за неплатено публично задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника или задължение по частно държавно вземане, както и от Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ при изискуеми и неизпълнени за повече от 2 месеца задължения за трудово възнаграждение, към най- малко една трета от работниците или служителите на търговеца. В настоящия случай съдът е сезиран с молба от длъжника, който се явява легитимирано лице по смисъла на чл. 625 от ТЗ, при това задължен от разпоредбата на чл. 626 ал.1 от ТЗ да депозира такава молба пред съда и да поиска откриване на производство по несъстоятелност.

Дружеството молител- „****“ ЕООД, ЕИК *** е търговец по смисъла на чл. 1 ал. 2 т. 1 от ТЗ, предвид правно организационната си форма като търговско дружество.

Съобразно нормата на чл. 608 ал.1 от ТЗ, неплатежоспособен е този търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо:

1. парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или
2. публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или
3. (доп. – ДВ, бр. 102 от 2017г., в сила от 31.03.2018г.) задължение по частно държавно вземане, или
4. (нова – ДВ, бр. 102 от 2017г., в сила от 31.03.2018г.) задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца.

Неплатежоспособността съгласно чл. 608 ал.1 от ТЗ е обективно състояние. Тя е свързана с невъзможността на длъжника да изпълнява своите изискуеми парични задължения към определена категория кредитори, чиито вземания произтичат от сделки, свързани с търговската дейност на длъжника, или са публични вземания, свързани с тази дейност, или частни държавни вземания или съответно от задължения, възникнали от неизплащане на трудови задължения при изрично предвидените в чл. 608 ал.1 т. 4 от ТЗ предпоставки за това.

В производството по несъстоятелност въз основа на анализа на финансово- икономическото състояние на молителя „****“ ЕООД от 2017г. и към датата на депозирането на молбата пред съда- 10.02.2022г. и преценка за възможността му да изпълнява паричните си задължения към кредиторите, съдът следва да установи дали молителя е в състояние на неплатежоспособност, както и дали това състояние е обективно, трайно или затрудненията на длъжника са временни, съответно той разполага с достатъчно имущество за покриване на задълженията си, без опасност за интересите на кредиторите.

Съдът намира че следва да се кредитира изготвената от експерта ССЧЕ, като се съобразят коефициентите за ликвидност и финансова автономност и задлъжнялост на дружеството молител, като се изследва основно актуалното състояние на молителя към края на проверения период- 10.02.2022г. Анализ на финансовото състояние на „****“ ЕООД след края на 2017г., категорично сочи на данни за настъпила трайна неплатежоспособност на дружеството, както и за влошени показатели с оглед на коефициентите за обща и бърза ликвидност, които сочат на категоричен извод за спиране на плащанията на дружеството към неговите кредитори.

Анализ на финансово- икономическо положение на дружеството длъжник- „****“ ЕООД, ЕИК *** след 2017г. до завеждането на исковата молба пред съда, дава основание на съда да счете, че пълното спиране на плащанията на дружеството към неговите кредитори, се дължи на *трайна и обективна невъзможност за изпълнение*, а не се дължи на временни затруднения на търговеца длъжник в резултат на социално икономическата обстановка в страната. Данни за последното плащане на публично задължение от „****“ ЕООД към НАП е от 25.07.2019г., а данни за последно плащане извършено към кредитор на дружеството за задължение с настъпил падеж е за такова от 31.12.2021г., когато е изплатена сумата от 22 013лв., на „****“ ЕООД. Считано от 01.01.2022г. не само са преустановени всякакви плащания към кредитори за изискуеми и дължими вземания, с настъпил падеж, но предприятието на търговеца е преустановило изцяло търговската си дейност, като същото не е получавало и никакви приходи след началото на 2022г. След това плащане няма данни да са извършвани други плащания за погасяване на задължения към кредиторите. След пълното прекратяване на дейността на предприятието на търговеца след 01.01.2022г., налага се извода че неизпълнението на задълженията на „****“ ЕООД, ЕИК *** към кредиторите му, вече не се дължи на временни затруднения, като длъжника очевидно не разполага с имущество, достатъчно да покрие задълженията му към кредиторите, без опасност за техните интереси по смисъла на чл. 631 от ТЗ.

Според заключението на експерта по приетата СИЕ, коефициентите за обща и бърза ликвидност на дружеството молител сочат че трайните финансови проблеми на дружеството датират още от 2019г., когато вече дружеството е било в обективна невъзможност да изплаща на падежа краткосрочните си задължения към кредиторите. Дружеството не разполага с налични парични средства или с бързоликвидни материални активи, за обслужване на задълженията си към кредиторите. Единствените му активи са ППС, които са заповорирани от държавния изпълнител за неизпълнение публични задължения към държавата. Показателите за обща и бърза ликвидност сочат на неспособността на дружеството длъжник да изпълнява текущите си задължения към кредиторите, както и пълна обективна невъзможността за погасяване на наличните текущи задължения с наличните краткотрайни активи. В края на изследвания от експерта по делото пет годишен период, дружеството длъжник изцяло е загубило финансовата си независимост.

Дружеството е напълно декапитализирано, като не е в състояние поради липса на финансови средства и собствен капитал, да покрие задълженията си към кредиторите. Коефициентът на задлъжнялост сочи, че към край на изследвания период, *задълженията значително надвишават стойността на собствения капитал.*

Още към 2019г. приходите на предприятието не са били достатъчни, за да покриват разходите на дружеството. От началото на 2022г. Не се установява дружеството да извършва търговска дейност, тъй като дружеството е преустановило търговската си дейност след 01.01.2022г. Нетният оборотен капитал на „****“ ЕООД още към 2017г. е отрицателна величина, *което води на категоричния извод, че краткотрайните активи на дружеството са по- малко от краткосрочните задължения.*

Пасивите на дружеството са много по-големи от неговите активи. Тежкото икономическо положение и финансова нестабилност на „****“ ЕООД, ЕИК *** ясно се очертават и от показателите за финансова автономност, които в конкретика *сочат на пълна декапитализация на дружеството, като то не разполага със собствен капитал.*

Невъзможността за изпълнение на задълженията на длъжника към кредиторите му, към момента на постановяването на настоящото решение, не се дължи на никакви действия от страна на трети лица, а е резултат единствено и само на влошеното икономическо състояние на търговеца. *Следователно длъжника не отказва да изпълни задълженията си, а е в обективно състояние при което не може да направи това.*

Налице са според състава на ОС Благоевград предпоставките, визирани в чл. 608 ал. 3 от ТЗ, с която законодателят е въвел презумпция за неплатежоспособност на длъжника, ако той е спрял плащанията си към кредиторите. Презумпцията по чл. 608 ал. 3 от ТЗ е оборима, но в настоящото производство не са събрани доказателства, които да я опровергават, а изводите на експерта по изготвената и приета СИЕ категорично доказват наличието на спряно плащане от длъжника към кредиторите му още към края на 2021г. Последното установено плащане към кредитор въз основа на финансовите документи на дружеството е извършено на 31.12.2021г., когато е изплатена сумата от 22 013лв. на „****“ ЕООД.

От този момент е налице и трайно спиране на плащания към кредиторите на длъжника.

Както вече беше отбелязано по-горе, налице са обективни доказателства за икономическото положение на длъжника, категорично обосноваващи наличието на *трайна и обективна невъзможност* за заплащане на съществуващите парични задължения на търговеца към неговите кредитори, поради което доказването че тези затруднения са временни и че длъжника разполага с имущество, достатъчно да удовлетвори кредиторите си без опасност за интересите им, не може да се извърши в рамките на настоящия процес, като презумпцията не е оборена и същата поражда правните последици които законът свързва с нея.

Категорично настоящата невъзможност на длъжника да изпълни задълженията към неговите кредитори, следва да бъде отграничена от неплащането като неправомерен юридически факт, форма на неизпълнение на задълженията, за които длъжника носи отговорност, след като може обективно, макар и със закъснение да изпълни./Р – 806-2006г. на I т.о. на ВКС на РБ/. Касае се за невъзможност за изпълнение на паричните задължения от длъжника към неговите кредитори, която има траен и необратим характер, доколкото търговеца длъжник не разполага с никакви налични бързоликвидни или парични средства, а имуществото му в цялост не е достатъчно за удовлетворяване на вземанията на кредиторите към него а и той е изпаднал в пълна финансова зависимост. Следователно налице е едно непредотвратимо и неприкриваемо обективно имуществено положение, което беше безспорно очертано от събраните писмени доказателства и заключението на експерта по изслушаната и възприета от съда съдебно икономическа експертиза.

В настоящия случай безспорно се установява от събраните доказателства, че дружеството молител има изискуеми публични задължения, в размер общо на *139 167.46 лв.*, които са натрупани за периода от 2017г. до 2021г. и са свързани с търговската му дейност.

Последното плащане към ТД на НАП е от 25.07.2019г. Това е самостоятелно основание по смисъла на чл. 608 ал.1 т. 2 от ТЗ, за да бъде обявено дружеството молител за неплатежоспособно и по отношение на него да бъде открито производство по несъстоятелност.

Тъй като молителят не е ангажирал убедителни доказателства, че затрудненията му са временни, а точно обратното – анализа на финансовото му състояние сочи че същите са с траен характер, а установява се дружеството не разполага с достатъчно имущество и активи за покриване на задълженията му, без опасност за кредиторите му по аргумент на чл. 631 от ТЗ, то за настоящия състав на съда, безспорно са налице основанията да бъде обявена неплатежоспособността на търговеца длъжник, като бъде уважено искането на молителя за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на „****“ ЕООД, ЕИК ***.

Съдът следва да разгледа и дали по делото се доказва да са налице предвидените в закона предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност на второто кумулативно заявено от пълномощника на молителя основание за това, а именно наличие на състояние на свръхзадълженост на „****“ ЕООД по смисъла на чл. 742 ал. 1 ТЗ.

Свръхзадължеността е специално основание за откриване на производство по несъстоятелност, което се прилага само за капиталовите търговски дружества. То е налице тогава, когато задълженията в пасива на дружеството, включително и неизискуемите такива,

надхвърлят имуществото в актива му, тъй като се приема, че в този случай последното обективно не би било достатъчно за удовлетворяване на всички кредитори.

От заключението на експерта Т. по изготвената съдебно-икономическа експертиза е видно, че изискуемите задължения на дружеството „****“ ЕООД към неговите кредитори, е за *1 128 696.82лв./включително задълженията към държавата и към Банка „ДСК”/*.

Дълготрайните активи на дружеството/пет броя товарни автомобили/, са според заключението на вещото лице напълно амортизирани и са запорирани от публичния изпълнител по реда на ДОПК, като предстои оценката им за установяване на стойността им. Към настоящия момент не се установиха вземания на дружеството молител с настъпил или ненастъпил падеж. Други дълготрайни или краткотрайни активи на дружеството не са установени.

При съпоставка на тези две стойности е видно, че пасива на „****“ ЕООД, ЕИК ***, далеч надхвърля активите на това юридическо лице, поради което към датата на подаване на молбата пред съда/10.02.2022г./ то е и свръхзадължено по смисъла на чл. 742 ал. 1 от ТЗ, в каквато насока е и заключението на експерта Т.. Без значение е дали в по-ранен от посочените моменти ответникът е бил в състояние на свръхзадълженост, след като към момента на подаване на молбата за несъстоятелност пред съда това е обективното финансово положение на „****“ ЕООД и свръхзадължеността съществува и към момента на постановяването на настоящото решение на съда. По делото се доказва и наличието на основанията по чл. 742 ал. 1 ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на „***, ЕИК ***, поради което подадената молба по чл. 625 ТЗ следва да се уважена и на това допълнително заявено от пълномощника на дружеството молител правно основание./чл. 607а ал. 2 от ТЗ/

Анализа на финансовото състояние на фирмата длъжник назад във времето, налага извода, че по аргумент на нормата на чл. 608 ал1 от ТЗ, за начална дата на неплатежоспособността следва да се счете датата от която дружеството длъжник трайно е спряло плащането на вноските по обслужването на повечето от неговите кредитори. Именно от този момент длъжникът е изпаднал първоначално в забава, а в последствие и в обективна невъзможност да заплати остатъка от непогасените кредити, дължими на кредиторите му изцяло.

По въпроса за определяне на началната дата на неплатежоспособност чрез анализ на цялостното икономическо състояние на търговеца въз основа на всички събрани по делото доказателства е формирана задължителна практика по чл. 290 ГПК на ВКС - решение № 33/07.09.2010 г. по т. д. № 915/2009 г. на ВКС, II ТО, решение № 115/25.06.2010 г. по т. д. № 169/2010 г. на ВКС, II ТО, решение № 90/20.07.2012 г. по т. д. № 1152/2011 г. на ВКС, I ТО, решение № 44/04.07.2012 г. по т. д. № 983/2011 г. на ВКС, I ТО, решение № 202/10.01.2014 г. по т. д. № 1453/2013 г. на ВКС, II ТО, решение № 80/08.10.2015 г., т. д. № 1565/2014 г., I ТО; Решение № 225 от 8.12.2016 г. на ВКС по т. д. № 2572/2015 г., I т. о., ТК и други. В нея е застъпено становището, че началната дата на неплатежоспособност се определя чрез преценка на цялостното икономическо състояние на предприятието- длъжник, посредством коефициентите на ликвидност, събираемост и финансова автономност/задължнялост, чрез

които се установява началния момент на обективната трайна неспособност на длъжника да погасява своите краткосрочни/текущи задължения с краткотрайните /текущи/ активи. В Решение № 80/08.10.2015г., т. д. № 1565/2014г. на ВКС, I т.о., е посочено, че влошаването на икономическото състояние на търговеца, имащо траен характер, може да настъпи и рязко, ако в един и същ момент се падежират значима част от дългосрочните до този момент задължения на длъжника /вкл. когато са само към един кредитор/, които се трансформират в краткосрочни, ако това води до обективна невъзможност предприятието да поеме своите краткосрочни задължения с наличните краткотрайни активи, която се установява чрез визираните по-горе икономически показатели. С решение № 71/30.04.2015г., т. д. № 4254/2013г. на I т.о., ВКС се е произнесъл по въпроса за значението на коефициентите за ликвидност и останалите финансово-икономически показатели и тяхната тежест при определяне на началната дата на неплатежоспособност, като е приел следното: При финансово-икономическия анализ основен показател за състоянието на неплатежоспособност по правило е коефициентът на обща ликвидност, но само при условие, че е налице действителна ликвидност на всички елементи от краткотрайните активи, участващи при формирането му. Липсва ликвидност, когато няма търсене на пазара на конкретните материални запаси или краткосрочни инвестиции, съответно е налице несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания, като от значение за установяването им са коефициентите на обращаемост на съответния актив. В тази хипотеза водещ е този от другите показатели за ликвидност /бърза, незабавна, абсолютна/, при изчисляването на който, включените активи могат реално да бъдат трансформирани в парични средства и състоянието на неплатежоспособност следва да се приеме за установено, ако с тези активи предприятието не може да посрещне краткосрочните, съответно текущите си задължения. Коефициентите на финансова автономност/задължнялост са помощни и лошите им стойности при добри показатели на ликвидност не сочат наличие на състояние на неплатежоспособност на търговеца, а са единствено индичия за евентуално настъпване на това състояние в бъдеще.

Поради изложените съображения при решението за определяне на началната дата на неплатежоспособност по настоящото дело, съдът при преценка на цялостното икономическо състояние на предприятието длъжник, посредством обсъждането на коефициентите на ликвидност, събираемост и финансова автономност, ще следва да установи началния момент на настъпването на обективната и трайна неспособност на длъжника да погасява своите краткосрочни/текущи задължения с краткотрайните/текущи активи, като спирането на плащанията към отделен кредитор, съответно датата на последното извършено плащане към кредиторите, сами по себе си, без изследване на причините за тях, не са достатъчна база за определяне на реалното икономическо положение на длъжника.

Съгласно трайно установената съдебна практика, включително и задължителна такава по смисъла на т. 2 от ТР 1/2010г. на ОСГТК на ВКС, постановена по реда на чл. 290 ГПК /решение № 115/25.06.2010г. на ВКС по т.д. № 169/2010г., ТК, II т.о./, началната дата на неплатежоспособността е датата на най-ранното непогасено задължение на длъжника, към

която са налице всички признаци на неплатежоспособността по смисъла на чл. 608 ТЗ, т.е. според обективното си финансово състояние, преценено с оглед коефициентите за ликвидност и финансова автономност, длъжникът да е изпаднал в невъзможност да изпълнява паричните си задължения. Посоченият негативен фактически състав, в своята съвкупност следва да е изразен като трайно, обективно и необратимо състояние на търговеца. При определяне на началната дата на неплатежоспособност съдът изследва всички задължения на търговеца, а не само тези на представените в производството кредитори.

С Решение № 153 от 23.12.2010г. по т.д. № 255/2010г. на I т.о. на ВКС е прието, че следва да се има предвид динамиката в търговските отношения, която може да даде отражение върху материалното и финансовото състояние на дружеството- длъжник в определените фази на процеса при откриване на производство по несъстоятелност. Анализ на финансовото състояние на „***“ ЕООД, ЕИК ***, въз основа на събраните доказателства и заключението на експерта Т. води на извода, че макар да са били налице признаците на влошаване на икономическите показатели, към 31.12.2019г. дружеството все още е разполагало със собствен капитал и с възможност за оздравителен план и действия по стабилизиране на икономическото и финансово състояние. Въпреки това видно е от писмените доказателства по делото и от заключението на експерта по приетото писмено заключение, че последното плащане към ТД на НАП е на 25.07.2019г., след което плащането на публичните задължения е напълно преустановено.

Въпреки усилията съда и вещото лице по делото не се представиха от счетоводството на длъжника доказателства за хронологичните регистри за плащанията по сметки от графа 50- Парични сметки, поради което не може да се проследи динамиката на плащанията извършени към кредиторите на „***“ ЕООД, ЕИК ***. Отделно следва да се акцентира и на заключението на експерта Т. в частта му, в която същата сочи примери за това че счетоводството на дружеството „***“ ЕООД е водено неточно и не по правилата на ЗСч, поради което в него се съдържат много неточности, поради което на същото не може да бъде дадена пълна вяра. Безспорно е от доказателствата по делото, че след 01.01.2022г. плащанията към кредиторите са изцяло и окончателно преустановени, като последното плащане, установено от експерта по приетата СИЕ е за извършено плащане на 31.12.2021г., когато е изплатена сумата от 22 013лв. на „***“ ЕООД.

От заключението на експерта Т. по приетата СИЕ се установява, че влошаването на финансовото състояние на дружеството предхожда последното установено плащане, като според експерта трайната обективна невъзможност на „***“ ЕООД да заплаща на падежа краткосрочните си задължения към кредиторите си, датира още от 2019г. Още тогава е настъпило пълно обезценяване на вземанията и тотално сриване на финансовите показатели на „***“ ЕООД, ЕИК ***, като през следващите години същото е напълно декапитализирано и е изпаднало в състояние на свръхзадълженост по смисъла на чл. 742 от ТЗ. Поради изложеното, съдът счита че за начална дата на неплатежоспособност на „***“ ЕООД, ЕИК ***, следва да се определи датата на последното плащане на публични задължения към ТД

на НАП. От този момент е настъпило трайно и необратимо влошаване на финансовото положение на дружеството молител, което е довело и до пълно спиране на плащанията след 01.01.2022г.

Кумулативно, към сочената дата са налице и всички признаци, които характеризират неплатежоспособността по чл. 608 ТЗ. Посоченият негативен фактически състав, в своята съвкупност именно към този момент е изразен като трайно, обективно и необратимо състояние на търговеца. Изложеноно дава основание на съда да счете, че в настоящия случай при определяне на началната дата на неплатежоспособност, следва да бъде използван „ситуативния” подход, като се отчете динамиката във финансовото положение на дружеството молител, като за такава следва да бъде определена- 25.07.2019г.

Въз основа на събраните по делото доказателства установява се, че след 01.01.2022г. фактически предприятието е прекратило изцяло дейността си, като вече не съществува възможност за неговото оздравяване. Предприятието на „***“ ЕООД, ЕИК *** е напълно декапитализирано, задълженията му значително надхвърлят неговите активи. Структурата на задълженията на „***“ ЕООД към кредиторите му сочи на неблагоприятна тенденция- всички задължения са с краткосрочен падеж, а дружеството длъжник няма вземания, от които да постъпят средства за погасяването им. Не разполага и с дълготрайни активи и свободни парични средства. След 01.01.2022г. търговската дейност е изцяло преустановена, поради което от същата не могат да бъдат генерирани доходи, с които да се заплащат задълженията с краткосрочен падеж. Поради изложеното очевидно е че не може да се очаква възстановяване на дейността на предприятието на дружеството, която е фактически преустановена, но освен това с оглед на финансовите показатели на дружеството, такова възстановяване би било вредно за масата на насъстоятелността и за интересите на кредиторите. Ето защо съдът намира че са налице основанията на разпоредбата на чл. 630 ал. 2 от ТЗ, поради което „***“ ЕООД, ЕИК *** следва да бъде обявено в несъстоятелност, едновременно с решението за откриване на производството по несъстоятелност, като се прекрати дейността на предприятието на длъжника и се пристъпи към осребряването на останалото имущество на „***“ ЕООД, за удовлетворяване на неговите кредитори.

Съдът към настоящия момент не е предприел действия за допускане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 629а ал. 1 от ТЗ, тъй като е счел че не съществува опасност от разпиляване на длъжниковото имущество и необходимост от спешни мерки за неговото запазване и охраняване. При постановяване на решение по реда на чл. 630 ал.2 от ТЗ, съдът при откриване на производство по несъстоятелност и обявяване на длъжника в несъстоятелност е длъжен да допусне обезпечение с оглед избягване разпиляването на имуществото на длъжника и да охрани масата по несъстоятелността. С настоящото решение съдът открива производство по несъстоятелност по отношение на длъжника- „***“ ЕООД, ЕИК *** и го обявява в несъстоятелност. Макар по делото да се установи от заключението на експерта Т. в изготвената от нея ССЧЕ, че наличието на имущество или други активи е незначително и на малка стойност, то следва да бъдат взети от съда мерки за запазване на масата на несъстоятелността, доколкото следва да бъдат изпълнени целите на

производството като универсален изпълнителен способ за удовлетворяване правата на всички кредитори на длъжника. Ето защо съдът счита, че следва на основание чл. 632 ал.1 от ТЗ да бъде наложена обезпечителна мярка - ЗАПОР върху имуществото на дружеството-реално съществуващите ППС, както и ЗАПОР на банковите сметки на дружеството, доколкото имущество или други активи могат да постъпят в дружеството и в хода на производството по несъстоятелност. Не се установява дружеството да е собственик на недвижими имоти, поради което не е необходимо налагане на обща възбрана.

На основание чл. 638 ал.1 от ТЗ, с откриване на производството по несъстоятелността, се спират изпълнителните производства срещу имущество, включено в масата на несъстоятелността, с изключение на имуществата по чл. 193 от ДОПК. Ето защо с настоящото решение следва да бъде постановено и спирането на всички изпълнителни дела, образувани по искане на кредиторите, чрез които е насочено принудително изпълнение срещу имуществото на длъжника- „****“ ЕООД, ЕИК ***.

Следва по делото да бъде назначен временен синдик и насрочено първо събрание на кредиторите за 26.09.2022г. от 13.00 часа, в зала № 1 на ОС Благоевград, при дневен ред съгласно чл. 672 от ТЗ.

Следва на основание чл. 78 ал. 6 от ГПК, дружеството „****“ ЕООД, ЕИК ***, да бъде осъдено да заплати държавна такса в размер на 250лв. по сметката на съда.

По изложените съображения и на основание чл. 630 ал. 1 и ал. 2 от ТЗ във връзка с чл. 608 от ТЗ, чл. 607а от ТЗ, чл. 742 и чл. 629б от същия закон, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на основание чл. 608 ал. 1 т. 1 и т. 2 от ТЗ, на ****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ж.к. „***, представлявано от ИВ. В. Б..

ОПРЕДЕЛЯ за начална дата на неплатежоспособността на „****“ ЕООД, ЕИК ***- 25.07.2019г.

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ, на основание чл.630 ал. 1 от ТЗ, на ****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ж.к. „***, представлявано от ИВ. В. Б..

ОБЯВЯВА в несъстоятелност длъжника ****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ж.к. „***, представлявано от ИВ. В. Б., на основание чл. 630 ал.2 от ТЗ.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника във фирмата да прибави добавка "в несъстоятелност" към наименованието на дружеството.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на длъжника- ****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ж.к. „***, представлявано от ИВ. В. Б..

ПОСТАНОВЯВА ЗАПОР върху имуществото на „****“ ЕООД, ЕИК ***, наличните средства по банковите сметки в банките на територията на Р България на „****“ ЕООД, ЕИК ***.

СПИРА на основание чл. 638 ал.1 от ТЗ, образуваните изпълнителни производства срещу имущество, включено в масата на несъстоятелността на „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ж.к. „***“, представлявано от ИВ. В. Б., с изключение на имуществата срещу които е насочено принудително изпълнение по чл. 193 от ДОПК.

НАЗНАЧАВА Р.И.Т., от гр. София, Община Столична, ул. „***“, ел. поща r.t.a@abv.bg, за временен синдик на „****“ ЕООД, ЕИК ***, с месечно възнаграждение от 700лв./седемстотин лева/, който следва да встъпи в длъжност в едномесечен срок от публикуването на решението в ТРРЮЛНЦ, при наличието на предпоставките и условията по чл. 655-656 от ТЗ.

НАСРОЧВА за 26.09.2022, 13:00ч., зала № 1 на ОС Благоевград, за дата, час и място на първото събрание на кредиторите на , за което да се отправи покана в Търговския регистър с дневния ред по чл. 672 от ТЗ и се призове временния синдик- Р.И.Т./на електронния му адрес/.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 6 от ГПК- „****“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Благоевград, ж.к. „***“, представлявано от ИВ. В. Б., да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд Благоевград, сумата от 250 лева (двеста и петдесет лева) - държавна такса по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в седмодневен срок от вписването му в ТРРЮЛНЦ, пред Апелативен съд София.

ПРЕПИС от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване в ТРРЮЛНЦ, на основание чл. 622 и чл. 624 от ТЗ, във вр. с чл. 14 от ЗТР.

Решението да се впише в Книгата по чл. 634в от ТЗ, която се води при ОС Благоевград.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____